

[Pinholt.]

Den højtærede Minister forsvarede den lange Skrivelse, han har optrykt i Betænkningen, og mente, det var et Fejlgreb, at man havde foretaget en generel Nedsættelse af Godstaksterne. Jeg kan nu ikke indrømme, at der er leveret noget som helst Bevis for Berettigelsen af Ministerens Kritik ved den lange Skrivelse, som han har aftrykt. Og naar Ministeren udtaler, at man skulde bl. a. have beholdt de høje Takster paa de Varer, som det var uomgængelig nødvendigt at transportere paa Statsbanerne, vil jeg sige, at det var nu ikke at tage noget særligt Hensyn fra Statens Side til de Erhverv eller Borgere, der var tvunget i den Henseende. Jeg synes ikke, det var nogen særlig god Politik fra Statens Side. Jeg mener derfor fremdeles, at der ikke alene ikke er begaaet nogen Fejl, men at det er fuldkommen rigtigt og nødvendigt, at man foretog denne Takstnedsættelse.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen oplæste Bestemmelse i den paagældende Lovs § 7, hvor der staar, at

„hvis Ændring i de bestaaende Forhold agtes foretaget, skal Sagen af Ministeren herefter forelægges vedkommende Amsraad, og saafremt dette med mindst $\frac{3}{4}$ af Raadets Stemmer begærer Ruten opretholdt som hidtil, skal det have sit Forblivende herved. I alle andre Tilfælde træffer Ministeren for offentlige Arbejder Afgørelse“

og kunde ikke forstaa, hvorfor Ministeren ikke i det omtalte Tilfælde var i Stand til at træffe en saadan Afgørelse, da Beslutningen kun var truffet med 6 Stemmer imod 5.

Det staar i Forbindelse med, at Ministeriet allerede ved Udsendelsen til Amtet havde truffet sin Afgørelse, idet det paa daværende Tidspunkt havde meddelt Amtet, at det gik ind for Ruterne Nedlæggelse. Derfor kunde Ministeriet ikke bagefter tage en anden Stilling.

Med Hensyn til § 3 ligger Spørgsmaalet saaledes, som jeg sagde, at hvis der er Uenighed mellem Amt og Kommuner om, hvorvidt en Rute bør opretholdes eller ikke, kan det henskydes til Ministeren at træffe Afgørelse, og Afgørelsen vil saa blive truffet paa Grundlag af de foreliggende Forhold. Her kan jeg selvfølgelig ikke udtale mig om det enkelte Tilfælde.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der glædede sig over, at jeg havde udtalt, at

Havnene selv maatte fastsætte deres Takster, vil jeg henvisse til, hvad jeg sagde, og hvad Kommissionens Flertal inklusive Landboforeningernes Repræsentant har sluttet sig til, nemlig:

„Paa den ene Side maa Havnene have størst mulig Frihed til at bestemme de Takster, der svarer til deres lokale Behov, paa den anden Side kan den frie Konkurrence ikke være fuldstændig raadende, da Havnene, i hvilke der er anbragt betydelige Kapitaler, er Samfundsgoder af almen Betydning, saaledes at det ikke kan tillades en enkelt Havn at fastsætte saa lave Takster i Forhold til Nabohavnene, at den ganske kunde konkurrere disse ud.“

Disse Betragtninger af Kommissionen Flertal vil Ministeriet følge.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 2
forkastedes med 70 Stemmer mod 51.

Ændringsforslagene Nr. 5—9 til § 2
vedtoges uden Afstemning.

Det udenfor Udvalgets Liste stillede Ændringsforslag (se foran)
forkastedes med 115 Stemmer mod 6.

Ændringsforslagene Nr. 10—19, 24 og 25 til § 2
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 60—63 til § 16
vedtoges uden Afstemning.

Den saaledes ændrede § 16
vedtoges uden Afstemning.

Det Afsnit, som derefter sattes til Forhandling, var det *Ministeriet for Handel og Industri* vedrørende, nemlig:

Lovforslagets § 2 G. og H. samt § 26 I. A. 2. g. og II. B. 2. g.

Lovforslagets § 17 og § 26 I. A. 10.

Betænkning Nr. 67 og 68.

Ændringsforslag Nr. 64 paa Udvalgets Liste.

Ændringsforslag udenfor Udvalgets Liste af *Axel Dam, Geert-Jørgensen og Hans Hansen*.